

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 3339/23
4.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Јасмине Вуковљак Јовановић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Катанчевић, адвокат из Београда, Др Александра Костића 15, против тужене Републике Србије, Министарство правде, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Косовска 31, ради дуга, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 53004/21 од 28.10.2022.године, након одржане главне расправе, закључене на рочишту 04.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 53004/21 од 28.10.2022.године у ставу првом и другом изреке.

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја тужбени захтев тужиоца АА из ..., па се обавезује тужена Република Србија, Министарство правде, Први основни суд у Београду да тужиоцу АА из ... на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 105.875,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2012.године до исплате, у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца АА из ... да се обавезе тужена Република Србије, Министарство правде, Први основни суд у Београду, да тужиоцу на име трошкова кривичног поступка исплати разлику између траженог износа од 486.000,00 динара и износа досуђеног ставом другим изреке ове пресуде, односно за износ од 380.125,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2012.године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате почев од 21.11.2012.године до 22.11.2012.године на износ од 105.875,00 динара, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ тужена Република Србија, Министарство правде, Први основни суд у Београду да тужиоцу АА из ... исплати законску затезну камату на износ од 126.000,00 динара почев од 22.11.2012.године до 26.12.2014.године, као дана исплате, у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца АА из ... да се обавезе тужена Република Србије, Министарство правде, Први основни суд у Београду, да тужиоцу исплати законску затезну камату почев од 21.11.2012.године до 22.11.2012.године на износ од 126.000,00 динара, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Република Србија, Министарство правде, Први основни суд у Београду да тужиоцу АА из ... на име трошкова целокупног поступка исплати износ од 131.835,00 динара, у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на трошкове поступка, као непотпун.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 486.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2012.године до исплате, да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 126.000,00 динара почев од 21.11.2012.године до 26.12.2014.године, као дана исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом, као неоснован.

Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке о трошковима поступка, до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка у делу да се обавезе тужени да исплати и законску затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка наведене у изреци пресуде под II, почев од дана пресуђења до дана извршности одлуке о трошковима поступка.

Против наведене пресуде, и то става првог и другог, жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Како је првостепена пресуда једном већ била укинута, а због погрешне примене материјалног права није потпуно утврђено чињенично стање, то је на основу члана 383 став 4 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр.72/11 са изменама и допунама), другостепени суд отворио главну расправу.

На одржаној расправи, у доказном поступку Апелациони суд у Београду је поново извео доказе који су изведени пред првостепеним судом и извршио је увид у списе предмета Првог основног суда у Београду К 16446/10, па је након оцене изведених доказа у складу са одредбом члана 8 ЗПП, утврдио следеће чињенично стање.

Против тужиоца АА се водио кривични поступак пред Првим основним судом у Београду у предмету К 16446/2010 због кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 и члана 184 став 1 Кривичног законика РС, који поступак је окончан решењем од 22.11.2011.године, које је постало правноснажно 25.02.2012.године, којим је обустављен поступак због апсолутне застарелости кривичног гоњења. Истим решењем је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Бранилац окр. АА, адвокат Далибор Катанчевић је доставио суду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка 21.08.2012.године. Захтев за накнаду трошкова кривичног поступка садржи одређен захтев за исплату трошкова окривљеног и то за: присуство браниоца саслушању осумњиченог у полицијској станици 24.04.2012.године 18.000,00 динара, присуство браниоца саслушању осумњиченог пред истражним судијом 25.04.2004.године 18.000,00 динара, жалба на решење о спровођењу истраге 16.500,00 динара, жалба на решење КВ већа 16.500,00 динара, жалба на решење КВ већа од 01.06.2004.године 16.500,00 динара, предлог за укидање притвора 8.250,00 динара, приговор на оптужницу 16.500,00 динара, присуство браниоца на одржаном главном претресу 07.09.2004.године и 29.10.2004.године по 18.000,00 динара, жалба на решење КВ већа 16.500,00 динара, присуство браниоца на одржаном главном претресу 10.11.2004.године и 12.11.2004.године по 18.000,00 динара, жалба на решење КВ већа од 22.11.2004.године 16.500,00 динара, жалба на решење КВ већа од 06.12.2004.године 16.500,00 динара, жалба на решење КВ већа од 07.02.2006.године 16.500,00 динара, присуство браниоца на неодржаном главном претресу 03.03.2008.године 9.750,00 динара, присуство браниоца на одржаном главном претресу 25.09.2008.године 18.000,00 динара, присуство браниоца на неодржаном главном претресу 05.02.2009.године, 19.03.2009. године, 25.03.2009. године, 25.05.2009. године, 23.10.2009. године по 9.750,00 динара, присуство браниоца на одржаном главном претресу 27.11.2009.године 18.000,00 динара, присуство браниоца на неодржаном главном претресу 23.04.2010.године и 08.06.2010.године по 9.750,00 динара, присуство браниоца на одржаном главном претресу 16.09.2010.године 18.000,00 динара, присуство браниоца на неодржаном главном претресу 20.10.2010. године, 22.11.2010. године, 18.04.2010. године, 02.06.2011. године, 11.10.2011. године, 06.12.2011. године и 27.01.2012.године по 9.750,00 динара, 15 посета у притвору 146.250,00 динара, разматрање списка за састав трошковника 9.000,00 динара и састав трошковника 8.250,00 динара.

У поступку К 16446/2010 није донето посебно решење о трошковима поступка по захтеву окривљеног АА од 21.08.2012.године, већ је решењем К 16446/10 од 18.03.2013.године одређена исплата адвокату Далибору Катанчевићу на име трошкова кривичног поступка износа од 126.000,00 динара, који износ је исплаћен 26.12.2014.године.

Увидом у списе Првог основног суда у Београду К 16446/2010 утврђено је да су списи предмета реконструисани. У списима предмета се налазе докази о заступању окр. АА од стране браниоца и то: 24.04.2004.године приликом саслушања у МУП-у, 25.04.2004.године приликом саслушања о стране истражног судије, 02.06.2004.године приликом саслушања у поступку Ки 1262/04 Другог општинског суда у Београду, на одржаним главним претресима 07.09.2004.године, 29.10.2004.године, 10.11.2004.године, 12.11.2004.године и 25.09.2008.године, као и на неодржаним главним претресима 25.05.2009.године, 03.03.2008.године, 05.02.2009. године, 19.03.2009.године, 25.03.2009.године, 23.10.2009.године, 27.11.2009.године и 23.04.2010.године.

Према доказима у списима предмета К 16446/2010, бранилац је у име окр. АА 26.04.2004.године изјавио жалбу против решења о одређивању притвора од 25.04.2004.године, изјавио жалбу је 16.10.2004.године против решења о продужавању притвора од 08.10.2004.године, поднео је 21.05.2004.године предлог за укидање притвора, а 08.07.2004.године поднео је предлог за укидање притвора. По жалби окр. АА решењем Окружног суда у Београду Кж 3215/2004 од 20.12.2004. године је преиначено решење Другог општинског суда у Београду Кв 1291/04 од 02.12.2004.године и укинута окривљеном притвор. Дана 07.02.2006.године бранилац је у име окр. АА изјавио жалбу против пресуде Другог општинског суда у Београду К

973/04 од 12.11.2004.године. Бранилац окривљеног АА је сачинио поднесак примљен у суд 11.05.2004.године. Бранилац АА је доставио суду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка 21.08.2012.године. У списима се не налази доказ о посетама окр. АА од стране браниоца у притвору, нити о разгледању списа од стране бранилаца адвоката Слободана Батрићевића, или Далибора Катанчевића.

Наведене чињенице су утврђене из писаних доказа - решења Првог основног суда у Београду К 16446/10 од 22.11.2011.године и 18.03.2013.године, захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од 21.08.2012.године, финансијске картице Првог основног суда у Београду за промет од 01.01.2014.године до 31.12.2014.године, и увидом у списе предмета Првог основног суда у Београду К 16446/10, ради утврђивања радњи које је у име окривљеног АА предузимао бранилац.

Одредбом члана 193 став 1 Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 70/2001, 68/2002, "Службени гласник РС", бр. 58/2004, 85/2005, 115,2005, 49/2007, 72/2009 и 76/2010), који се примењивао у време када је обустављен поступак, који је вођен против тужиоца и у време подношења захтева за исплату трошкова кривичног поступка, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом кривичног поступка од његовог покретања до његовог завршетка, и издаци за предузете истражне радње пре истраге.

Одредбом члана 194 став 1 истог закона је прописано да у свакој пресуди и решењу о кажњавању, решењу о изрицању судске опомене и решењу којим се обуставља кривични поступак одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ставом 2 да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће истражни судија, судија појединац или председник већа када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу се поднети најдоцније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Одредбом члана 197 истог закона је прописано да када се обустави кривични поступак или кад се донесе пресуда којом се окривљени ослобађа од оптужбе или којом се оптужба одбија, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 193 став 2 тач. 1 до 6 овог законика, као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца, падају на терет буџетских средстава, осим у случајевима одређеним у следећим ставовима (став 1). Ако захтев за накнаду нужних издатака и награде из става 1. не буде усвојен, или суд о њему не донесе одлуку у року од три месеца од дана подношења захтева, окривљени и бранилац имају право да потраживања остварују у парничном поступку против Републике Србије (став 6).

Из изведених доказа утврђено је да је решењем од 22.11.2011.године, које је постало правноснажно 25.02.2012.године, обустављен поступак, који се водио против окр.АА пред Првим основним судом у Београду у предмету К 16446/2010 због кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 и члана 184 став 1 Кривичног законика РС. Бранилац окр. АА је доставио суду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка 21.08.2012.године, у року прописаном одредбом члана 194 став 2 Кривичног законика РС, по ком захтеву није донето решење о трошковима поступка, већ је решењем К 16446/10 од 18.03.2013.године одређена исплата адвокату Далибору Катанчевићу на име трошкова кривичног поступка износа од 126.000,00 динара, који износ је исплаћен 26.12.2014.године. Имајући у виду наведено, основано се у жалби тужиоца наводи да је суд у кривичном поступку пропустио да донесе решење у смислу одредбе члана 197 став 6 Законика о кривичном поступку, због чега је парнични поступак једини правни пут за остваривање потраживања тужиоца.

Наиме, у конкретном случају, након обустављања поступка, који се водио против тужиоца, Први основни суд у Београду није донео одлуку по захтеву браниоца окр. АА о трошковима поступка (на које решење би тужилац имао право жалбе) у року од 3 месеца од дана подношења захтева, ни након протека овог рока, због чега тужилац, супротно закључку првостепеног суда, има право да потраживање остварује у парничном поступку против Републике Србије, према одредби цитираног члана 197 став 6 Законика о кривичном поступку.

Из опредељеног захтева за накнаду трошкова од 21.08.2012.године и доказа у списима Првог основног суда у Београду К 16446/10 утврђено је да се захтев односи на радње за које постоји доказ у кривичним списима и то за 7 присуства браниоца саслушању, односно одржаном главном претресу, за 8 присуства на неодржаним претресима, за састав 4 поднесака – жалби и приговора, као и за састав захтева за накнаду трошкова.

С обзиром да је Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени лист СРЈ", бр. 54/98, 75/99, 8/2001, 11/2002, "Службени гласник РС", бр. 129/2007, 53/2010 и 15/2012), која се примењивала до 01.01.2013.године, предвиђено чланом 8 да се награда за рад адвоката утврђује према важећој Тарифи у време обрачуна, а да је АА стекао право на трошкове поступка доношењем решења о обустави поступка, то се, у конкретном случају, трошкови кривичног поступка обрачунавају применом Адвокатске тарифе која је објављена у "Службеном гласнику РС", бр. 53/2010 од 29.07.2010.године, а не применом Адвокатске тарифе објављене у "Службеном гласнику РС", бр. 15/2012 од 02.03.2012.године, која је ступила на снагу 10.03.2012.године (након правноснажности решења о обустави кривичног поступка), по којој Тарифи је опредељен захтев од 21.08.2012.године.

Имајући у виду да је за кривично дело због којег је вођен поступак против тужиоца - прикривање из члана 184 став 1 Кривичног законика РС прописана казна затвора до 5 година, за издатке које је тужилац имао поводом кривичног поступка у предмету Првог основног суда у Београду К 16446/10, за које је тужилац поднео опредељен захтев за накнаду и за које постоје докази у кривичним списима, тужилац има право на накнаду укупног износа од 231.875,00 динара и то за заступање окривљеног на 7 саслушања, односно одржаних главних претреса износ од по 15.000,00 динара, за заступање на 8 неодржаних претреса износ од по 8.125,00 динара, за састав 4 поднесака – жалби и приговора износ од по 13.750,00 динара, као и за састав захтева за накнаду трошкова износ од 6.875,00 динара.

С обзиром да је тужиоцу на име трошкова предметног кривичног поступка већ исплаћен износ од 126.000,00 динара, тужилац има право накнаду разлике између утврђеног износа трошкова од 231.875,00 динара и износа који му је већ исплаћен, због чега је обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 105.875,00 динара, применом цитираних одредби Законика о кривичном поступку РС.

Одредбом члана 197 став 6 Законика о кривичном поступку РС је прописан рок за доношење решења о трошковима поступка од 3 месеца, због чега се сматра да је протеком овог рока потраживање по основу трошкова доспело. Имајући у виду да је захтев за накнаду трошкова поднет суду 21.08.2012.године, да се дан када је достављање извршено не урачунава у рок, већ се за почетак рока узима први наредни дан (члан 183 став 2 Законика о кривичном поступку), рок за доношење решења о трошковима кривичног поступка је истекао 22.11.2012.године. Како је рок за доношење решења о трошковима кривичног поступка истекао 22.11.2012.године, то је тужена

обавезана да тужиоцу на износ од 105.875,00 динара исплати законску затезну камату почев од наведеног дана, до исплате, применом одредбе члана 277 и 324 ЗОО.

Тужилац и на исплаћени износ од 126.000,00 динара, има право на исплату законске затезне камате од дана доспелости 22.11.2012.године, све до исплате 26.12.2014.године, према одредби члана 277 и 324 ЗОО.

Како је потраживање тужиоца доспело 22.11.2012.године, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износе од 105.875,00 динара и 126.000,00 динара, почев од 21.11.2012.године до 22.11.2012.године.

С обзиром да тужилац није доказао да је бранилац заступао тужиоца у свим радњама наведеним у захтеву за исплату трошкова поступка од 21.08.2012.године јер се у кривичним списима не налазе докази за све предузете радње наведене у захтеву, то је тужбени захтев одбијен за износ од 380.125,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2012.године до исплате.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је имао у виду чињеницу да су кривични списи реконструисани и да постоји могућност да је бранилац у име окривљеног АА предузимао радње у поступку за које у реконструисани спис није достављен доказ, али је оценио да тужиоцу не могу бити признати трошкови за које се са сигурношћу не може утврдити да су настали.

Апелациони суд је ценио и остале наводе парничних странака, али их посебно не образлаже, јер нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

На основу изложеног, одлучено је као у ставу од 1 до 5 изреке, применом одредбе члана 387 став 1 тачка 6 ЗПП.

С обзиром на исход спора и постигнути успех тужиоца у спору, и у првостепеном и у другостепеном поступку, применом одредбе члана 165 став 2 ЗПП, овај суд је оценио да тужиоцу припадају трошкови у укупном износу од 131.835,00 динара, применом одредби чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП, као и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе Закона о судским таксама, важеће у време доношења првостепене одлуке. Наведени трошкови су обрачунати сразмерно успеху тужиоца у спору, према вредности досуђеног износа, и то за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 9.000,00 динара, за састав две жалбе у износу од по 18.000,00 динара, за заступање на четири одржана рочишта у износу од по 13.500,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта у износу од по 9.000,00 динара, за судске таксе за тужбу и пресуду по 11.917,50 динара.

Тужиоцу нису признати трошкови за приступ пуномоћника на рочиште 27.04.2018.године, с обзиром да је рочиште одложено због поступања пуномоћника тужиоца.

Захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на трошкове поступка није потпун јер није наведено од када, до када се камата захтева. С обзиром да тужилац у овом делу није суду доставио одређен захтев, како је прописано одредбом члана 163 став 1 ЗПП, захтев за исплату камате на трошкове поступка је одбачен, применом одредбе члана 101 став 5 ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац,ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић